(המשך מעמוד 29)

את החשודים ייצג עורך־הדין יואל לוי, אך הם העמידוהו במצב מגוחך.

כאשר דיווח התובע המישטרתי על ה־מרחק מבתיהם ועד למיצבור־הנשק, מחו על דבריו. שני ההלפרינים טענו מייד, ב־אוזני השופט, כי המרחק הוא גדול עוד יותר, ולא כפי שמסר איש־המישטרה.

„מניין לכם ?" שאל השופט מניה־וביה.

„מניין לכם היכן היה מיצבור־הנשק, אם אתם כופרים באשמה ? ואם באמת אין לכם כל קשר למיצבור־הנשק שבו מדובר, אולי תואילו לגלות למישטרה היכן נמצא מיצבור־הנשק שעליו אתם מדברים ?"

„לא !" השיבו השלושה במקהלה.

חוקרי־המישטרה טוענים, כי אנשי ה־כנופיות שפעלו לאחרונה באיזור שכונת רמת־אילן, הפחידו את תושבי המקום, ולכן יקשה על המישטרה לגבות עדויות מן הדיירים, אם אכן ישוחררו העצורים.

השופט השתכנע. הוא ציין כי שלושה החשודים נראים לו כמעורבים, במידה זו או אחרת, בעריכת נסיונות לחיסול־חשבונות באמצעות נשק חם. הוא ציווה לעצור אותם לתישעה ימים, להמשך ה־חקירה.

עיתונות

השחיל שצמח לעיתון

כתב־הספורט ברדיו ובטלוויזיה הקים עיתון מקומי בלתי־תלוי — והכנסותיו מתקרבות למיליון ל"י

„אם הכתבה הזו תופיע בעיתונך, אני מבטל את המודעה שאתה מקבל באופן קבוע," הזהיר הפקיד הבכיר של אחד

בעל־עיתון שתיל •
עזר־לעצמו

המוסדות החשובים בבאר־שבע, בירת ה־נגב, את יצחק שתיל.

שתיל לא נבהל. הכתבה הופיעה, והמו־דעה בוטלה. אך כעבור מיספר שבועות התבקש יצחק שתיל, העורך ובעל העיתון המקומי ידיעות באר־שבע, לשוב ולפרסם את מודעותיו של המוסד החשוב. הרוגז חלף, העסקים גברו על כל החישובים ה־אחרים.

המעביד של עצמו. לפני ארבע שנים החליט יצחק שתיל (33), יליד תל־אביב, ג'ינג'י ואב לשני ילדים, עיתונאי במיק־צועו, להקים עיתון מקומי, בלתי־תלוי. שתיל עבד אז ככתב של העיתונים חרות, היום וידיעות אחרונות, ובשנים האחרונות היה מופיע על המסך הקטן במוצאי־שבתות, כשחוא מסקר עבור הטלוויזיה הישראלית מישחקי־ספורט ברחבי המדינה. בנוסף, היה משדר בגל ב', בתוכנית בחצי היום.

יום אחד החליט לקום ולעשות מעשה, להפוך למעביד של עצמו. כסף לא היה לו, אך חברים, עיתונאים־מקומיים, היו לו. הם עזרו לו, כתבו כתבות ללא תשלום, ומסרו חדשות שוטפות למערכת ידיעות באר־שבע.

העיתון החל מופיע פעם אחת בחודש, אחר־כך פעמיים בחודש, וחולק לתושבי העיר ללא כל תשלום. עיתונו של שתיל חי מן המודעות שנמסרו לפירסום בו, וב־שלב מאוחר יותר החל מופיע אחת לשבוע (ב־5000 עותקים).

בוקר אחד קם יצחק שתיל, וגילה כי מפיצי העיתונים בנגב החליטו לא לחלק יותר את ה„בייבי" שלו. כל סיבה לא נמ־סרה לו. פשוט, החליטו לסרב להפיצו, וזהו. עד אז חולק ידיעות באר־שבע במצורף לעיתוני־הצהריים. המצב הגיע לידי כך שאם אזל, במקרה, עיתונו של שתיל, היה הקונה מוותר על עיתון־הצהריים ופונה לחפש במקום אחר, ובלבד שיקבל יחד עם עיתון־הצהריים שלו גם את העיתון המקומי. משום כך הגיעו ה־מפיצים לאותה החלטה שלהם.

אך בכך רק החלו צרותיו של יצחק שתיל, הידוע כמי שאינו נכנע בנקל.

יהודית שתיל
עזר־כנגדו

לפני שנים אחדות גילו הרופאים ברגלו מחלה חמורה, שלעיתים אינה נרפאת גם לאחר שקוטעים את הרגל. שתיל ידע זאת. אך הוא נאבק על רגלו ועל חייו, ובעזרת הרופאים ניצח.

מקופים בבאר־שבע. גם כאשר נודע לו, באותו בוקר, כי ידיעות באר־שבע שלו „חוסל" בקיוסקים ובדוכני־המכירה בעיר, לא הרים ידיים.

העורך הג'ינג'י הפך עולמות, והציל את העיתון. היום כבר אין ידיעות באר־שבע מחולק חינם. הוא נמכר, גם מחוץ לעיר, ברחובות תל־אביב, לתושבי באר־שבע העושים לרגל עסקיהם בעיר ה־גדולה.

כיום מגיעות הכנסותיו של העיתון מן המודעות שהוא מפרסם, ל־750 אלף לירות, ועוד ידו של בעליו הנימרץ נטוייה.

העיתון מרמז על פרשיות־שחיתות מקו־מיות, ועל המתרחש מאחרי הקלעים ב־רשויותיה של באר־שבע. שתיל, חבר תנועת החרות, אינו מערב פוליטיקה ב־עסקים, ומשתדל בכל יכולתו שעיתונו אכן יהיה בלתי־תלוי מכל הבחינות, כפי שהוא מכריז על עצמו.

האשה נשאה בעול. אך את המיבחן הגדול ביותר שלו עבר ידיעות באר־שבע בימי מילחמת יום־הכיפורים ואחריה. שתיל, העורך הראשי, היה מגוייס. להמשך עבודתו הרגילה של העיתון נרתמה אז יהודית שתיל (32), רעייתו של יצחק, ש־היא גם מנהלת העיתון, אשר דאגה לערי־כתו ולהדפסתו הסדירה עד שחזר בעלה משירות־המילואים שלו.

על רעייתו, יהודית, מספר עורך ידיעות באר־שבע, כי היא יודעת אפילו כמה דמי־כיס הוא נוטל לעצמו. וזהו, כנראה, אחד מסודות הצלחתו של העיתון המקומי — האשה שמאחרי חסיפור.

• ליד שלש ועליו שלושה כיוונים: איסמאעיליה, קאהיר ואבו־סולטאן.

o.b.

הטמפון הקטן שכבש את העולם

(1,400,000,000 טמפוני o.b. נמכרו בשנה שעברה ב־106 ארצות)

חיי חופשיה עם או־בה

טמפון o.b. הטמפון הקטן, הנוח והבטוח ביותר בעולם נותן לך הרגשה משוחררת וחופשית. תוכלי ללבוש מכנסיים קצרים והדוקים או ביקיני. תוכלי לרקוד, לטייל, לטבול באמבט ולרחוץ בים בבטחון מלא.

כושר ספיגה הטוב בעולם מבטיח אטימה מוחלטת

לטמפון o.b. העשוי צמר גפן בכוש כושר ספיגה שאין לאף טמפון. לעומת טמפונים אחרים המתארכים עם הספיגה, טמפון o.b. מתרחב עם הספיגה ולכן, ככל שהוא סופג יותר כן הוא סוגר טוב יותר את פתח הנרתיק ומונע כל תזוזה או דליפה. (טבלי טמפון בכוס מים ותיווכחי בכושר הספיגה המצויין שלו).

טמפון o.b. חוסך יום במחזור ומונע ריח רע

טמפון o.b. סופג את הדם מיד עם צאתו מן הרחם לכן, הוא חוסך לך יום במחזור החודשי כיוון שבאופן טבעי, עושה הדם את דרכו החוצה במשך 24 שעות. האטימה המוחלטת של הטמפון o.b. מונעת היווצרות ריח רע חנגרם כתוצאה ממגע חבד עם האויר.

טמפון o.b. נוח ביותר לשמוש

טמפון o.b. קטן משפתון ולכן קל ונוח לשאתו בארנק. טמפון o.b. נכנס לתוך גופך בקלות תוך שניות בעזרת אצבע — הנשארת נקיה! ללא כל אביזרי עזר שיש צורך להפטר מהם לאחר השמוש.

טמפון o.b. מתאים למבנה האנטומי הפנימי

טמפון o.b. תוכנן ופותח ע"י צוות גיניקולוגים מומחים, כך שיכנס עמוק לתוך הנרתיק לאיזור בו אין עצבים רגישים הגורמים לכאב, או אי נוחות.

הכנסה נכונה הכנסה לא נכונה לא מספיק עמוק.

o.b. מיני-לבתולות ולנערות צעירות

חדש

החידוש הבלעדי האחרון של o.b. הוא טמפון מיני המיועד לבתולות ולנערות צעירות. עם o.b. מיני אין כל חשש לפגיעה בקרום הבתולים, כיוון שהוא בה קטן ונכנס בדיוק לפתח בקרום דרכו עובר הדם.

(במקרה של כאב קל בשמוש הראשון, יש לדחות השמוש ב־3—4 חודשים).

o.b. ב־3 דרגות ספיגה

נורמל — למרבית הנשים.

מיני — לנערות, לבתולות ולנשים עם דימום מועט — בעיקר בימים האחרונים של המחזור אצל נשים המשתמשות בגלולה למניעת הריון.

אקסטרה — לנשים עם דימום רב בעיקר בימיים הראשונים של המחזור.